

ضرورت کناره‌جویی از انتخابات نمایشی

هممیهنان،

در میان نابسامانی‌های روبه‌افزایش در تاروپود زندگی ملی، که هم‌همی مردم را به سیه‌روزرگاری بی‌مانندی نشانده است، سران جمهوری اسلامی برای ظاهر قانونی دادن به روند یکه‌تازی‌ها بار دیگر ناگزیر از انجام انتخابات مجلس شورا گردیده‌اند. این در حالی است که جو اختناق‌آمیزی سراسر کشور را فراگرفته و، بر خلاف بنیادهای قانون اساسی، مردم از «تعیین سرنوشت سیاسی، اجتماعی، اقتصادی، و فرهنگی خویش» بازداشته شده‌اند. در ایران کنونی، به دنبال درهم‌شکستن جدول ارزش‌های انقلاب، لطمه به حیثیت ذاتی بشر به اوج رسیده، دگراندیشی در حصار کوتاه‌بینی واپس‌گرایانه افتاده، عرصه‌ی گفتار و نوشتار و گردهمایی به‌سختی تنگ گردیده، ایمنی قضائی از میان رفته، امتیازهای قانونی حزب‌ها و نشریه‌های پیشینه‌دار و نوپا سلب گشته، و پیوسته برگزاری انتخابات نمایشی بوده است.

در کشورهای به‌مردم‌سالاری رسیده، جریان انتخابات پرهیجان‌ترین صحنه‌ی برخورد اندیشه‌ها و دیدگاه‌ها و نیز انتقاد آزادانه از درماندگی‌ها و شکست‌های زمامداران است که اصلی‌ترین جلوه‌ی آن در بازشناسی نارسایی‌های نظم حاکم می‌باشد. انتخابات باید در چنان فضائی انجام گیرد که نامزدهای نمایندگی بی‌هیچ دغدغه‌ای به تکاپو پردازند و برداشت‌ها و برنامه‌ها و پیشنهادهای خود را به آگاهی همگانی برسانند تا هر چه بیشتر از پشتیبانی مردم برخوردار گردند. اگر در کشوری چنین فرصت‌هایی پدید نیاید، انجام انتخابات در آن ترفندی برای نمای آراسته دادن به خودگامگی‌های دست‌اندرکاران است و نمی‌تواند پایندان برقراری مردم‌سالاری گردد.

در پی دگردیی‌های شگرف، اما شایان پیش‌بینی در گوشه‌وکنار جهان، که ملت‌ها می‌روند تا از هر گونه سلطه‌ای رها شوند و به دلخواه آینده‌ی خود را بسازند، گمان می‌رفت در ایران نیز خوشه‌چینیان انقلاب درس عبرت بگیرند و، با ترک شیوه‌ی قلدری و باز کردن فضای سیاسی کشور، گذار آرام از وضع کنونی به مردم‌سالاری را پذیرا گردند؛ ولی روند رویدادها بر این خوش‌گمانی خط بطلان کشید و، در راستای زنده‌داشت «حقوق ملت»، حتی به اندازه‌ی

پیش‌بینی‌گردیده در قانون اساسی، و به‌ویژه ارج‌گذاری به آزادی‌های فردی و اجتماعی، که از آماج‌های بنیادین انقلاب بود، کوچکترین گامی برداشته نشد و، به‌رغم آوازه‌گری‌های بسیار، به هیچ روی شرط‌های بایسته برای انجام انتخابات راستین فراهم نگردید. وانگهی، با برداشت‌های نابجا از قانون اساسی، شورای نگهبان در کار «نظارت بر انتخابات» به چنان اختیارات گسترده‌ای، از جمله حق «تشخیص صلاحیت» نامزدهای نمایندگی، دست یافته که در جایگاهی والاتر از رأی مردم قرار گرفته است. قانون‌های عادی هم، که دارندگان عنوان «نمایندگی مردم» در دوره‌های گذشته برای «تعیین شرایط انتخاب‌کنندگان و انتخاب‌شوندگان و کیفیت انتخابات» وضع نموده‌اند، تنها تنگتر کردن دایره‌ی انحصارگری را هدف داشته و فرصتی برای شناخت رأی‌دهنده و رأی‌گیرنده از یکدیگر بر جای نگذاشته است.

از این رو، حزب ملت ایران برگزاری انتخابات چهارمین دوره‌ی مجلس شورا را نیز صحنه‌آرایی تازه‌ای از سوی برکرسی قدرت‌نشستگان برای استوار داشتن پایه‌های فرمانروایی خود تلقی می‌کند و کناره‌جویی از آن را یک

وظیفه‌ی همگانی می‌شناسد.

با این همه، درخواست مردمسالاری به گونه‌ی تنها شیوه‌ی درست کشورداری همچنان یک ضرورت تاریخی است و حزب ما همه‌ی زنان و مردان این سرزمین و همه‌ی سازمان‌های سیاسی ایستاده‌به‌خود را به نوسازی اسطوره‌ی «همبستگی همگانی» فرامی‌خواند. باشد که در پرتو آن ایران دیرینه‌سال آزادی و آبادی درخور را بازیابد.

دبیرخانه‌ی حزب ملت ایران